

Již třetí rok zní Prahou i celou zemí těžké okované boty okupantů. Petschkův palác v Praze se otřásá utrpením mučených vězňů, jejichž životy končí zde, na Pankráci nebo v některém z koncentračních táborů majících nad svou branou tak „vznosnou“ větu: Arbeit macht frei (práce osvobozuje). Protektorátu Čechy a Morava vládne Reinhard Heydrich a svíčka jeho dnů už skomírá.

Ale je první jarní den roku 1942. Ještě stále je naděje. Sdílejí ji spolu ti, kteří poskytnou úkryt Anthropoidu, Silver A, Silver B a dalším a dalším. A jsou tu takoví, v jejichž bytech se mohou setkávat lidé bez bydliště, lidé beze jména nebo se spoustou jmen, jež pošlou zprávu dalším výsadcům a všem, kteří za hranicemi okupované země splétají nitky naší budoucí svobody. Prý ten první jarní den v Praze sněžilo. Nic neobvyklého, tak jako tolik jiných roků. Jednou je už skoro léto, podruhé rozkvetou bledule, zlatý déšť a zčista jasna sníh. Jeden z Tří králů, ten poslední volný, spěchal na schůzku se svým přítelem – jak jinak nazvat člověka, který je s vámi denně na život a na smrt? Jsou i jiní? Je možné nazývat přítelem toho, kdo zradil v kobkách Petschkova paláce? Kdo ví, jaká muka jsou zde přichystána? Kdo ví, kdo vydrží, než sám zkusí výsledek „mistrů“ svého řemesla? U Střešovické vozovny v Praze dnes není bezpečno, někdo někde byl přinucen mluvit. O tom však neví jeden ze Tří králů ani jeho přítel. Když ho chytanou, netuší, jaké posily jsou v okolí a vrhne se mu na pomoc. Armádní přeborník ve střelbě z pistole ale na tolik protivníků nestačí.

Je jedno, jestli sněží z rozkvetlých hlohů nebo padá z nebe poslední letošní sníh. Krev štábního kapitána Václava Morávka se vpíjí do země, pro kterou bojoval.

Rok 2008.

Prašný most v pražských Dejvicích. Dopoledne zde položili květiny představitelé města a armády, ne pro všechny je dopoledne časem vzdát hold. Večer téhož dne jsme zde i my položili kapitánu Morávkově květiny a zapálili svíčky.

A jak řekl ten nejmladší z nás: „Když ne my, tak kdo?“

Co jiného si mohl říci kapitán Morávek v třetím roce nadvlády nacismu?

„Když ne já.....“

Rok 2012.

Pomník kapitána Morávka v současné době na Prašném mostě není. Je tam jen prašná stavba. Ale nový most prý ještě nemá jméno....

I tak bychom mohli kapitánu Morávkově vzdát čest právě letos – po sedmdesáti letech.

S úctou a vzpomínkou
Jindra Svitáková